

Arkkitehti Veli-Pekka Erpo
Vetotie 3 A
01610 Vantaa

Helsingin kaupungin
rakennusvalvontavirasto

29. 05. 2008

Helsingfors stads
byggnadstillsynsverk

Helsingin kaupunki
rakennusvirasto

17. 04. 2008

Helsingfors stads
byggnadsförvaltning

Käynti paikalla 1.10.2007

MUUTOKSET VUORIKATU 8:SSA (Kluuvi 2/2002/4)

Arkkitehti Veli-Pekka Erpo on ottanut yhteyttä kaupunginmuseoon tarkoituksenaan selvittää kaupunginmuseon kanta Vuorikatu 8:n porrashuoneessa tehtävään lattiapaikkaukseen ja siinä käytettävään pintamateriaaliin. Kaupunginmuseon edustaja on käynyt paikalla 1.10.2007, jolloin suunnittelija kertoi myös muista kohteessa suunnitella olevista muutoksista. Kaupunginmuseo tarkastelee hanketta perustehtävänsä mukaisesti kulttuurihistorian ja rakennetun kulttuuriympäristön vaalimisen näkökulmasta ja esittää alustavana kantanaan seuraavaa.

Vuorikatu 8:n kadunvarsirakennuksen on suunnitellut ruotsalaissyntyinen arkkitehti John Settergren vuonna 1906. Aikakauden ihanteiden mukaisesti rakennuksen rapatun katujulkisivun aiheita ovat pyöreä, tornimainen erkkeri ja sen yläpuolinen poikkipääty. Julkisivusommitelma on symmetrinen. Muita jäsentäviä aiheita ovat ikkunoiden ja niiden välisten koho-ornamenttien muodostamat pystyakselit sekä ylimmän kerroksen vaakasuuntaiset koristekentät.

Rakennuksen alkuperäiset piirteet ja luonne ovat säilyneet hyvin niin rakennuksen ulkoasun kuin sisätilojen osalta. Vuorikadulle avautuvassa pääporrashuoneessa on vahvana 1900-luvun alun tunnelma. Lähtökohtana korjauksissa tulee olla tilan rakenteiden, kiinteän sisustuksen ja pintamateriaalien säilyttäminen, sillä pohjakerroksen lattiassa ja porrasaskelmissa käytetyt sementtimosaiikki ja porrastasanteiden klinkkerilaatat, porraskaiteet ja huoneistojen ovet ovat alkuperäisiä. Kaupunginmuseo pitääkin tärkeänä, että porrashuoneen ensimmäisen kerroksen lattiaan putkitöiden vuoksi avattava kaistale tehdään mahdollisimman pienenä ja paikataan mahdollisimman tarkoin alkuperäisen mallin mukaisella sementtimosaiikilla.

Paikallakäynnin yhteydessä keskusteltiin muista korjaustarpeista ja hankkeista. Pääporrashuoneessa on ilmeisesti 1930-luvulla rakennettu

C:\Documents and Settings\Veli-Pekka Erpo\Local Settings\Temporary Internet Files\Content.IE5\KPYZ8L6Z\Vuorikatu_8_porras_ym[1].doc

Postiosoite

PL 4300
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunginmuseo@hel.fi

Käyntiosoite

Sofiankatu 4
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/helsinginkaupunginmuseo/>

Puhelin

+358 9 310 36630

Faksi

+358 9 310 36664

Tilinumero

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6

Alv. nro

FI02012566

hissi. Hoikkine teräsrakenteineen, verkkokuiluineen ja viilupintaisine koreineen pieni hissi on tyylikäs esimerkki aikakauden hissirakentamisesta. Kaupunginmuseo esittää, että olemassa olevan hissien alkuperäinen kori ja verkkokuilu säilytetään ja kunnostetaan.

Rakennuksen korjauksen yhteydessä on kaavailtu myös kadunvarsirakennuksen ullakon muuttamista asuinkäyttöön. Kaupunginmuseo on jo vuonna 2000 muistiossaan todennut, ettei kadun puoleiselle katonlappeelle voi avata uusia ikkuna-aukkoja. Kulku ullakkoasuntoihin on ajateltu tapahtuvan edellä mainitusta pääporrashuoneesta. Rakentamiskaudelleen tyypillisesti pääporrashuonetta ei ole ulotettu ullakolle asti, vaan ullakolle on järjestetty käynti vain palvelusväen käyttöön tarkoitettuista sivuporrashuoneista. Suunnitelmaan liittyisi siten pääportaan ja sen keskellä sijaitsevan hissien jatkaminen ullakolle asti.

Pääporrashuoneen huolellinen detaljointi viittaa siihen, että myös tilan pintakäsittelyt ovat saattaneet olla taidokkaat. Onkin mahdollista, että myös porrashuoneen katossa on ollut koristemaalauksia. Suunnittelijalla ei ollut tietoa, onko porrashuoneessa tehty kattava väritutkimus. Näin ollen varmuutta tilan alkuperäisistä väreistä ja katon mahdollisista maalauskoristeluista ei ole.

Rakennussuojelulakiin viitaten kaupunginmuseo katsoo, että ennen suunnittelun jatkamista porrashuoneessa tulee teettää väritutkimus ammattitaitoisella pintarakennuskonservaattorilla. Vasta tämän jälkeen voidaan arvioida, turmeleeko portaan ja hissien ullakon tasolle ulottaminen porrashuoneen rakennustaiteellisia arvoja ratkaisevalla tavalla ja onko kulkua ullakolle mahdollista lainkaan järjestää pääporrashuoneesta. Kaupunginmuseo esittääkin, että mikäli ullakon muutossuunnittelua halutaan jatkaa, tulisi myös tutkia ullakolle johtavan portaan sijoittamista ylimmän kerroksen asuntovyöhykkeelle tai sivuporrashuoneiden käyttömahdollisuus. Tällöin pääporrashuoneen muutokset saataisiin minimoitua.

Rakennuksen sisätilamuutosten lisäksi käynnillä keskusteltiin myös muutoksista pihan puoleisissa julkisivuissa. Huoneistojen korjauksen yhteydessä kadunvarsirakennuksen ja sen pihan puoleisten siipien kainaloon haluttaisiin rakentaa parvekkeet. Kaupunginmuseo pitää parvekkeiden rakentamista periaatteessa mahdollisena, mikäli ne suunnitellaan ja toteutetaan rakennuksen alkuperäistä arkkitehtuuria ja rakenteita kunnioittaen. Mahdollisten uusien parvekkeiden tulisi olla luonteeltaan pieniä tuuletusparvekkeita, ei moderneja suuria terasseja. Ulokeratkaisut ja pinna- tai muut metallirakenteiset kaiteet ovat aikakaudelle tyypillisiä.

Lopuksi keskusteltiin sisäpihan materiaaleista ja väryksestä. Mikäli vesikatot ovat huonossa kunnossa, tulee ne uusia alkuperäisen mallin mukaisena, maalattuna konesaumattuna peltikattona. Hienon sisäpihan tunnelma saadaan parhaimmilleen, mikäli rakennusten väryys palautetaan alkuperäisen ratkaisun mukaiseksi. Värien selvityksessä tulee käyttää ammattitaitoista pintarakennuskonservaattoria ja mielellään NCS-värikoodeja, mikä edesauttaa löydettyjen alkuperäisvärien löytymisen myös toteutusvaiheessa.

Maarit Henttonen
rakennuskulttuuriryhmän vetäjä

Anne Saminen
tutkija

Tiedoksi:

Rakennusvalvontavirasto
Kaupunkisuunnitteluvirasto